

Η Σύναξη της Θεοτόκου στην Ευαγγελίστρια Ν. Ιωνίας - Χειροθεσία Αναγνώστου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Ν. Ιωνίας λειτούργησε σήμερα, Κυριακή μετά την Χριστού Γέννηση, εορτή της Συνάξεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, εν πληθούση Εκκλησία. Στο τέλος του Όρθρου ο Σεβασμιώτατος προεχείρησε σε Αναγνώστη μια εξέχουσα προσωπικότητα της Τοπικής κοινωνίας και Εκκλησίας, τον εκλεκτό παλαίμαχο Εκπαιδευτικό και τ. Λυκειάρχη κ. Αλέξανδρο Δημητρόπουλο, Φιλόλογο. Στην προσλαλιά του ο Σεβασμιώτατος παρατήρησε ότι είναι ημέρα μεγάλης χαράς και για τον ίδιο η σημερινή, κατά την οποία χειροθετεί σε Αναγνώστη ένα εκλεκτό μέλος της τοπικής Κοινωνίας και της Εκπαιδευτικής κοινότητας, που διετέλεσε «η ψυχή» της περίφημης Χορωδίας των Εκπαιδευτικών της Μαγνησίας, επί σειρά ετών, ενώ είναι σημαίνον στέλεχος του φορέα Πολιτισμού της Τοπικής μας Εκκλησίας «Μαγνήτων Κιβωτός».

Ο Σεβασμιώτατος μνημόνευσε την αείμνηστη σύζυγό του Άννα Αϊβαζόγλου, την αξέχαστη Πρόεδρο της προσφυγικής Ένωσης «Ίωνες», «μαζί με την οποία

προσέφεραν μεγάλο έργο στην διατήρηση του πολιτισμού και της ιστορίας του Μικρασιατικού Ελληνισμού. Όνειρό του ήταν να γίνει Αναγνώστης, άλλωστε επί σειρά ετών διακονεί στα Αναλόγια της Ευαγγελιστρίας. Έχει προσφέρει πολλά στην Εκκλησία μας και θα προσφέρει και πάλι, γιατί τον θέλουμε κοντά μας, να διδάσκει με την παρουσία του και τον τρόπο της ζωής του».

Ακολούθως, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την αρχαιοπρεπή Θεία Λειτουργία του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, η οποία, κατά την τάξη της Εκκλησίας, τελείται και την τελευταία Κυριακή του έτους, με κύρια χαρακτηριστικά της την τέλεσή της από του σολέως, με μέτωπο προς τον λαό, τις εκτενείς ευχές, τους λιτούς ύμνους και την μετάδοση της Θείας Κοινωνίας στους πιστούς χωριστά, κατά τον τρόπο της αρχαίας Εκκλησίας.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην μορφή του εορταζομένου Ιωσήφ, του Μνήστορος της Υπεραγίας Θεοτόκου, «ο οποίος συμμετέχει στο Μυστήριο με ιδιαίτερο τρόπο. Διαδραματίζει τον ρόλο του με ταπείνωση και σιωπή μοναδική. Καλείται από τον Θεό να προστατέψει την Μαριάμ, κάτι που πράττει, ως άνθρωπος, όμως, δεν μπορεί παρά να αναρωτηθεί για το μυστήριο που εξελίσσεται μπροστά του, που δεν μπορεί λογικά να ερμηνευτεί. Θα μπορούσε να αποπέμψει την Μαριάμ, τηρώντας το γράμμα του Νόμου, αλλά λόγω της αγνότητας και της καθαρότητάς του, μπορούσε να λαμβάνει τα μηνύματα του ουρανού. Αυτός είναι ο καρπός μιας μεγάλης ευλάβειας, που όταν ο άνθρωπος βιώσει, μπορεί να νιώσει μέσα του το θέλημα του Θεού. **Είναι εξαιρετικά σημαντικό να μπορεί κανείς, μέσα στην πνευματικότητά του να εμπιστεύεται το θέλημα του Θεού, ακόμα κι αν οι επιλογές του στα μάτια των ανθρώπων φαντάζουν ανορθολογικές. Ο Ιωσήφ υπακούσει στο θέλημα του Θεού, προστατεύει την Παναγία και συμμετέχει στο Μυστήριο της Θείας Ενανθρωπίσεως, γιατί είχε επιλεγεί λόγω της αγιότητάς του. Είναι αυτός που συμμετέχει στην ανατροφή του Ιησού, παραμένει, όμως, πάντοτε στην σκιά του Κυρίου και της Παναγίας μας, διατηρώντας την μοναδικότητά του. Ο καθένας μας καλείται να βιώσει μυστήρια του Θεού εν σιωπή και ταπεινώσει. Καλούμαστε να αναγνωρίσουμε το θέλημα του Θεού στη ζωή μας, αρκεί να έχουμε την πνευματικότητα και την καθαρότητα της καρδιάς που διέθετε ο Ιωσήφ».**

